

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce: TAM, KDE LIŠKY DÁVAJÍ DOBROU NOC

Práci předložil student: BcA. Linda KRATOCHVÍLOVÁ

Studijní obor a specializace: Intermediální tvorba, specializace Intermédia

Hodnocení vedoucího práce

Práci hodnotil: MgA. Jan Morávek

1. Cíl práce

Cíl práce byl naplněn. Bylo vytvořeno, co bylo slíbeno. Kvalita výstupu odpovídá požadavkům kladeným na diplomovou práci oboru Intermédia.

2. Stručný komentář hodnotitele

Od svého přestupu z ateliéru užitá fotografie se autorka rozhodla využívat možnosti svobodného způsobu tvorby v prostoru Intermediální tvorby. Zkušenost s fotografií logicky vyústila směrem k tvorbě videa. Svoboda v tvorbě zavedla autorku k hledání své vlastní identity. Postupně se přes práce, zaměřené především na svou fyzickou podobu, přenesla více do sebe a tento proces tematicky završila diplomovou prací s kontextem svého okolí.

Už v názvu práce je obsažen vnitřní konflikt autorky a její přístup k vypořádání se s vlastní rolí v jejím prostředí. „Tam, kde lišky dávají dobrou noc“ zní poeticky, analogicky k názvům divadelních her. Přirovnání k divadlu zde nevyjde na prázdno, když se totiž divák dostane hlouběji, je záměr velmi zřetelný, neboť autorka je ve svém projevu herečkou hned na několika jevištích.

Stejně jako lze samotný název číst hned v několika intonacích a určit tím jeho význam, je možné ze samotného díla poznat rozpolcenost vůči jednotlivým prostorům. Identifikace sebe sama v různých typech společnosti a ztvárněné pocity z reakcí jednotlivců mají velkou podporu v syrovosti videostop bez většího postprodukčního vstupu. Kompozice prostoru bez použití efektu udržuje autentické prostředí a dává více prostoru osobnímu představení.

Autorka k dosažení srozumitelnosti myšlenky jako hlavní vizuální jazyk používá rekvizity a převleky s odkazem na Cindy Sherman v písemné části.

Znám i průvodní záměr instalace v opuštěném zámku, potměšlé místnosti, kde divák vstupuje autorce do jejího osobního prostoru a stává se tak součástí děje jako další bytost jdoucí kolem.

Odnáším si sdělení, že všichni jsme herci na jevišti, které pro nás staví naše okolí a jen pochopením již napsané hry dokážeme vstoupit do děje a psát si vlastní roli.

3. Vyjádření o plagiátorství

Práce není plagiát.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

Linda má v sobě mnoho andělů ale i démonů. V závěrečné práci je nechala promluvit. Dlouhé roky sbírání odvahy k definici sebe sama se vepsaly nejen do samotné autorky, ale i do předloženého díla.

S pocitem, že autorka v plném rozsahu dosáhla svého cíle a nepochybnou identifikaci sebe sama, jako tvůrce na poli intermediální tvorby, práci hodnotím **výborně**.

5. Doplnění posudku k přepracování DP

Vzhledem ke skutečnosti, že předchozí posudky vedoucího práce i oponenta s kladným hodnocením se nijak neodrazily na závěrečném hodnocení červnové komise diplomových prací a nestandardně jsem ani jako vedoucí práce nebyl přítomen závěrečnému (uzavřenému) hodnocení komise, mohu vycházet pouze z přímé obhajoby, několika málo vyřčených rad a následně sepsaných doporučení k přetvoření instalace a formy diplomové práce, se kterými se z velké části neztotožňuji. Doplnění posudku je tak pouze k požadovanému přepracování.

Autorka po počátečním rozčarování z feedbacku svou upravenou verzi prezentace pojala v duchu celkové koncepce diplomové práce. Hlavní myšlenka zůstává ve vnímání jednotlivce, vycházející ze zkušenosti a společenských hodnot jemu přirozenému prostředí. Diplomantka přepracování založila na odlišnostech v radách, jak by kdo co udělal jinak, čímž dílo posouvá z osobní roviny k výsledku skupinovému. Konfrontační znásobení výstupu v prostoru jedné instalace práci neodklání od původní myšlenky, pouze vrací zpět do hry původní autorskou redukci.

Součástí konzultací v průběhu tvorby diplomové práce bylo mnoho i zde vrácených forem díla. Ač utrpěla (nejen) autorčina potřeba nebýt popisná díky dořečeným detailům, získává práce jinou rovinu, kde se symbolický kovář či předseda JZD změnili na aktivní skupinu, přímo ovlivňující instalovanou formu diplomové práce.

Původní uzavřená osnova vycházející z posbíraných reakcí, předpokladů či předsudků se tak dostává do procesuální tvorby ukotvené v diskusi nad dílem. Úvaha o výstavním projektu, který by reflektoval významové potřeby rozmanitých skupin a dílo tak interpretoval jazykem jejich kmene, je sama o sobě dílem samostatným. Většinu připomínek studentka řeší pomocí instalace, některé technickým zpracováním a použitím slova víra v zadání pak šťastně ponechává v textové části, aby práci nezatížila významově. Jako vedoucí práce si velmi omezeně dovoluji vstoupit do diplomové práce a veškeré rady jsou spíše diskuze, neboť závěrečný výstup ctím jako autorské dílo. Současné pojetí a zmínka o výstavním projektu mi aktuálně nabízí možnost vstupu s mojí troškou do mlýna. Možná je to respekt k autorskému názoru, ale vrátil bych se k verzi původní, cituji: “na velkoplošné obrazovky, které by byly umístěny do oblouku vedle sebe v temné místnosti na zámku Valeč” a k syrovému jedno-záběru. Autorka zapracovala vše, co jí bylo řečeno a elegantně zachovala i svůj původní cíl. Na základě výše zmíněného práci stále hodnotím výborně.

Datum:

Podpis: MgA. Jan Morávek